

DYREKTYWA 2006/11/WE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY**z dnia 15 lutego 2006 r.****w sprawie zanieczyszczenia spowodowanego przez niektóre substancje niebezpieczne odprowadzane do środowiska wodnego Wspólnoty****(Wersja ujednolicona)****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 175 ust. 1,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽¹⁾,

po konsultacji z Komitetem Regionów,

stanowiąc zgodnie z procedurą określoną w art. 251 Traktatu ⁽²⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Dyrektywa Rady 76/464/EWG z dnia 4 maja 1976 r. w sprawie zanieczyszczenia spowodowanego przez niektóre substancje niebezpieczne odprowadzane do środowiska wodnego Wspólnoty ⁽³⁾ została kilkakrotnie znacząco zmieniona ⁽⁴⁾. Dla zapewnienia jasności i zrozumiałości powinna zostać ujednolicona.

(2) Istnieje potrzeba ogólnego i jednoczesnego działania państw członkowskich w celu ochrony środowiska wodnego Wspólnoty przed zanieczyszczeniem spowodowanym w szczególności przez niektóre trwałe, toksyczne i ulegające bioakumulacji substancje.

(3) Opracowano kilka konwencji mających na celu ochronę międzynarodowych cieków wodnych i środowiska morskiego przed zanieczyszczeniem. Ważne jest zapewnienie skoordynowanego wykonania tych konwencji.

(4) Wszelkie niezgodności pomiędzy obowiązującymi w różnych państwach członkowskich przepisami dotyczącymi odprowadzania niektórych substancji niebezpiecznych do środowiska wodnego mogą tworzyć nierówne warunki konkurencji i w ten sposób bezpośrednio wpływać na funkcjonowanie wspólnego rynku.

(5) Decyzja nr 1600/2002/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 lipca 2002 r. ustanawiająca szósty wspólnotowy program działań w zakresie środowiska naturalnego ⁽⁵⁾ przewiduje wiele działań chroniących wody słodkie i morskie przed niektórymi zanieczyszczeniami.

(6) Dla zapewnienia skutecznej ochrony środowiska wodnego Wspólnoty niezbędne stało się opracowanie pierwszego wykazu, zwanego wykazem I, obejmującego niektóre substancje wybrane głównie na podstawie ich toksyczności, trwałości i podatności na bioakumulację, z wyłączeniem tych, które są biologicznie nieszkodliwe lub są szybko przetwarzane na substancje biologicznie nieszkodliwe, a także drugiego wykazu, zwanego wykazem II, obejmującego substancje szkodliwe dla środowiska wodnego, ale których działanie można ograniczyć do danego obszaru, a samo działanie zależy od właściwości i położenia wody, do której substancje są odprowadzane. Każdy zrzut tych substancji wymaga uprzedniego zezwolenia określającego normy emisji.

(7) Zanieczyszczenie powstałe wskutek odprowadzania różnych substancji niebezpiecznych z wykazu I musi zostać wyeliminowane. W dyrektywach, o których mowa w załączniku IX do dyrektywy 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2000 r. ustanawiającej ramy wspólnotowego działania w dziedzinie polityki wodnej ⁽⁶⁾, ustanowiono wartości dopuszczalne. Artykuł 16 dyrektywy 2000/60/WE ustala procedury, na podstawie których są ustanawiane odpowiednie środki kontroli i środowiskowe normy jakości mające zastosowanie do substancji priorytetowych.

⁽¹⁾ Dz.U. C 117 z 30.4.2004, str. 10.

⁽²⁾ Opinia Parlamentu Europejskiego z dnia 26 października 2004 r. (Dz.U. C 174 E z 14.7.2005, str. 39) i decyzja Rady z dnia 30 stycznia 2006 r.

⁽³⁾ Dz.U. L 129 z 18.5.1976, str. 23. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 327 z 22.12.2000, str. 1).

⁽⁴⁾ Patrz: część A załącznika II.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 242 z 10.9.2002, str. 1.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 327 z 22.12.2000, str. 1. Dyrektywa zmieniona decyzją nr 2455/2001/WE (Dz.U. L 331 z 15.12.2001, str. 1).

- (8) Niezbędne jest zmniejszenie zanieczyszczenia wody substancjami z wykazu II. W tym celu państwa członkowskie powinny tworzyć programy obejmujące środowiskowe normy jakości dla wód, sporządzone zgodnie z dyrektywami Rady, jeśli takie istnieją. Stosowane do tych substancji normy emisji oblicza się w zależności od tych środowiskowych norm jakości.
- (9) Jest istotne, aby jedno lub więcej państw członkowskich mogło, indywidualnie lub wspólnie, przyjąć bardziej rygorystyczne środki niż ustalone w niniejszej dyrektywie.
- (10) Należy przeprowadzić spis zrzutów niektórych szczególnie niebezpiecznych substancji do środowiska wodnego Wspólnoty w celu poznania ich pochodzenia.
- (11) Może być konieczne dokonanie przeglądu i w razie potrzeby uzupełnienie wykazów I i II w załączniku I na podstawie dotychczasowych doświadczeń, w tym poprzez przesunięcie niektórych substancji z wykazu II do wykazu I.
- (12) Niniejsza dyrektywa nie powinna naruszać zobowiązań państw członkowskich odnoszących się do terminów transpozycji do prawa krajowego dyrektyw określonych w załączniku II, część B,
- c) „granica wód słodkich” oznacza miejsce w cieku wodnym, gdzie podczas odpływu oraz w okresie niskiego przepływu wody słodkiej występuje wyraźny wzrost zasolenia wynikający z obecności wody morskiej;
- d) „zrzut” oznacza wprowadzenie do wód określonych w art. 1 substancji wymienionych w wykazie I lub wykazie II załącznika I, z wyjątkiem:
- zrzutów podczas pogłębiania;
 - zrzutów eksploatacyjnych ze statków znajdujących się na wodach terytorialnych;
 - zatapianie odpadów ze statków znajdujących się na wodach terytorialnych;
- e) „zanieczyszczanie” oznacza odprowadzanie przez ludzi, bezpośrednio lub pośrednio, substancji lub energii do środowiska wodnego, czego wynikiem jest zagrożenie ludzkiego zdrowia, szkody w zasobach żywych i ekosystemach wodnych, zniszczenia urządzeń lub zakłócenia innych sposobów wykorzystania wody.

Artykuł 3

PRZYJMUJĄ NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

Z zastrzeżeniem art. 7, niniejsza dyrektywa ma zastosowanie do:

- śródlądowych wód powierzchniowych;
- wód terytorialnych;
- wewnętrznych wód przybrzeżnych.

Artykuł 2

Do celów niniejszej dyrektywy:

- „śródlądowe wody powierzchniowe” oznaczają wszystkie słodkie wody powierzchniowe, stojące i płynące, znajdujące się na terytorium jednego lub większej liczby państw członkowskich;
- „wewnętrzne wody przybrzeżne” oznaczają wody położone po lądowej stronie linii podstawowej, od której mierzona jest szerokość wód terytorialnych, rozciągające się w przypadku cieków wodnych do granicy wód słodkich;

Państwa członkowskie podejmują odpowiednie działania w celu eliminacji zanieczyszczenia wód wymienionych w art. 1 przez substancje niebezpieczne należące do rodzin i grup objętych wykazem I załącznika I, dalej zwane substancjami z wykazu I, a także zmniejszenia zanieczyszczenia tych wód substancjami niebezpiecznymi, które należą do rodzin i grup substancji wymienionych w wykazie II załącznika I, dalej zwanymi substancjami z wykazu II, zgodnie z niniejszą dyrektywą.

Artykuł 4

W odniesieniu do substancji z wykazu I:

- wszystkie zrzuty do wód, o których mowa w art. 1, zawierające którąkolwiek z takich substancji, wymagają uprzedniego zezwolenia właściwych władz danego państwa członkowskiego;
- zezwolenie określa normy emisji dla zrzutów którejkolwiek z tych substancji do wód, o których mowa w art. 1, oraz, jeśli jest to niezbędne dla wdrożenia niniejszej dyrektywy, dla zrzutów którejkolwiek z tych substancji do urządzeń kanalizacyjnych;
- zezwolenie wydaje się tylko na czas określony. Zezwolenia mogą być odnawiane, z uwzględnieniem wszelkich zmian wartości dopuszczalnych emisji określonych w dyrektywach wymienionych w załączniku IX do dyrektywy 2000/60/WE.

Artykuł 5

1. Normy emisji ustanowione w zezwoleniu udzielonym zgodnie z art. 4 określają:

- a) maksymalne dozwolone stężenie substancji w zrzucie. W przypadku rozcieńczenia wartość dopuszczalna emisji, określona w dyrektywach wymienionych w załączniku IX do dyrektywy 2000/60/WE, jest dzielona przez współczynnik rozcieńczenia;
- b) maksymalną dopuszczalną ilość substancji w zrzucie w ciągu jednego lub większej liczby podanych okresów wyrażoną, w razie potrzeby, w jednostce masy substancji zanieczyszczającej na jednostkę charakterystyczną dla danego działania powodującego zanieczyszczenie (np. jednostka masy na jednostkę surowca lub na jednostkę produktu).

2. W każdym zezwoleniu właściwe władze danego państwa członkowskiego mogą wprowadzić normy emisji bardziej rygorystyczne od norm wynikających z zastosowania wartości dopuszczalnych emisji, określonych w dyrektywach wymienionych w załączniku IX do dyrektywy 2000/60/WE, przy uwzględnieniu w szczególności toksyczności, trwałości i podatności na bioakumulację tej substancji w środowisku, do którego jest wprowadzana.

3. Jeśli odprowadzający zanieczyszczenia stwierdza, że nie jest w stanie spełnić wymaganych norm emisji lub jeśli właściwe władze państwa członkowskiego stwierdzają tę niemożność, zezwolenia nie udziela się.

4. W razie niespełnienia norm emisji właściwe władze państwa członkowskiego mogą podjąć odpowiednie działania zapewniające spełnienie warunków zezwolenia, a w razie potrzeby zakazać zrzutów.

Artykuł 6

1. W celu zmniejszenia zanieczyszczenia wód, o którym mowa w art. 1, substancjami z wykazu II państwa członkowskie ustanawiają programy, przy wprowadzeniu których stosowane są w szczególności środki określone w ust. 2 i 3.

2. Wszystkie zrzuty do wód, o których mowa w art. 1, mogące zawierać którąkolwiek z substancji z wykazu II, wymagają uprzedniego zezwolenia właściwych władz danego państwa członkowskiego, w którym są ustanowione normy emisji. Normy te są oparte na środowiskowych normach jakości, ustalonych zgodnie z ust. 3.

3. Programy, o których mowa w ust. 1, obejmują środowiskowe normy jakości dla wody ustanowione zgodnie z dyrektywami Rady, jeśli takie istnieją.

4. Programy mogą zawierać również przepisy szczególne określające skład i wykorzystanie substancji lub grup substancji i produktów, z uwzględnieniem najnowszych osiągnięć technicznych możliwych do zastosowania z ekonomicznego punktu widzenia.

5. Programy określają nieprzekraczalne terminy ich wdrożenia.

6. Podsumowania programów i wyników ich wdrażania są przekazywane Komisji.

7. Komisja prowadzi regularne porównania programów z państwami członkowskimi celem zapewnienia wystarczającej koordynacji ich wdrażania. Jeśli Komisja uzna to za stosowne, przedstawia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie w tej sprawie odpowiednie wnioski.

Artykuł 7

Państwa członkowskie podejmują wszelkie odpowiednie kroki w celu wykonania środków przyjętych przez nie zgodnie z niniejszą dyrektywą w taki sposób, by nie zwiększyć zanieczyszczenia wód, do których nie stosuje się art. 1. Państwa te zabraniają ponadto wszelkich działań, które w sposób zamierzony lub niezamierzony omijają przepisy niniejszej dyrektywy.

Artykuł 8

Zastosowanie środków podejmowanych zgodnie z niniejszą dyrektywą nie może w żadnym przypadku prowadzić, bezpośrednio czy pośrednio, do zwiększenia zanieczyszczenia wód, o którym mowa w art. 1.

Artykuł 9

Tam gdzie jest to celowe, jedno lub więcej państw członkowskich może, indywidualnie lub wspólnie, przedsięwziąć środki bardziej rygorystyczne od przewidzianych niniejszą dyrektywą.

Artykuł 10

Właściwe władze sporządzają spis zrzutów do wód, o których mowa w art. 1, mogących zawierać substancje z wykazu I, do których stosuje się normy emisji.

Artykuł 11

1. Co trzy lata, a po raz pierwszy za okres od 1993 do 1995 r. włącznie, państwa członkowskie przekazują Komisji informacje dotyczące wykonywania niniejszej dyrektywy w formie sprawozdania sektorowego, które obejmuje również inne stosowne dyrektywy wspólnotowe. Sprawozdanie to jest sporządzane na podstawie kwestionariusza lub szkicu opracowanego przez Komisję zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 6 dyrektywy Rady 91/692/EWG z dnia 23 grudnia 1991 r. normalizującej i racjonalizującej sprawozdania dotyczące wykonywania niektórych dyrektyw odnoszących się do środowiska ⁽¹⁾. Kwestionariusz lub szkic jest przesyłany państwom członkowskim sześć miesięcy przed rozpoczęciem okresu objętego sprawozdaniem. Sprawozdanie jest przesyłane Komisji w ciągu dziewięciu miesięcy od zakończenia trzyletniego okresu objętego sprawozdaniem.

Komisja publikuje sprawozdanie wspólnotowe w sprawie wykonania dyrektywy w ciągu dziewięciu miesięcy od otrzymania sprawozdań od państw członkowskich.

2. Informacje uzyskane w wyniku zastosowania ust. 1 mogą być użyte tylko w celu, w związku z którym ich zażądano.

3. Komisja, właściwe władze państw członkowskich, ich urzędnicy i inni ich pracownicy nie mogą ujawniać informacji otrzymanych zgodnie z niniejszą dyrektywą i objętych zobowiązaniami z tytułu tajemnicy zawodowej.

4. Przepisy ust. 2 i 3 nie stanowią przeszkody w publikowaniu informacji ogólnych lub przeglądów, niezawierających informacji odnoszących się do poszczególnych przedsiębiorstw lub związków przedsiębiorstw.

Artykuł 12

Parlament Europejski i Rada, stanowiąc na wniosek Komisji, która może go złożyć zarówno z inicjatywy własnej, jak i na

żądanie państwa członkowskiego, dokonują przeglądu, a w razie potrzeby uzupełniają wykazy I i II załącznika I na podstawie doświadczenia i, w stosownych przypadkach, poprzez przeniesienie niektórych substancji znajdujących się w wykazie II do wykazu I.

Artykuł 13

Dyrektywa 76/464/EWG zostaje uchylona, bez naruszenia zobowiązań państw członkowskich odnoszących się do terminów przeniesienia do prawa krajowego dyrektyw określonych w części B załącznika II.

Odesłania do uchylonej dyrektywy należy odczytywać jako odesłania do niniejszej dyrektywy, zgodnie z tabelą korelacji w załączniku III.

Artykuł 14

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 15

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Strasburgu, dnia 15 lutego 2006 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego
J. BORRELL FONTELLES
Przewodniczący

W imieniu Rady
H. WINKLER
Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 377 z 31.12.1991, str. 48. Dyrektywa zmieniona rozporządzeniem (WE) nr 1882/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 284 z 31.10.2003, str. 1).

ZAŁĄCZNIK I

Wykaz I rodzin i grup substancji

Wykaz I obejmuje niektóre substancje, należące do podanych niżej rodzin i grup substancji, wybrane głównie na podstawie toksyczności, trwałości i bioakumulacji, z wyjątkiem tych, które są biologicznie nieszkodliwe oraz tych, które szybko przekształcają się w substancje biologicznie nieszkodliwe:

1. Związki fluorowcoorganiczne i substancje, które mogą takie związki tworzyć w środowisku wodnym.
 2. Związki fosforoorganiczne.
 3. Związki cynoorganiczne.
 4. Substancje o stwierdzonych właściwościach rakotwórczych w środowisku wodnym lub za jego pośrednictwem ⁽¹⁾.
 5. Rtęć i jej związki.
 6. Kadm i jego związki.
 7. Trwałe oleje mineralne i węglowodory ropopochodne,
- a także, do celów wdrażania art. 3, 7, 8 i 12:
8. Trwałe substancje syntetyczne które mogą pływać, pozostawać w zawieszynie lub tonąć, a które mogą przeszkadzać w jakimkolwiek wykorzystywaniu wód.

Wykaz II rodzin i grup substancji

Wykaz II obejmuje:

- substancje należące do rodzin i grup substancji wymienione w wykazie I, dla których nie określono w dyrektywach wartości granicznych emisji, określonych w dyrektywach wymienionych w załączniku IX do dyrektywy 2000/60/WE,
- niektóre substancje oraz kategorie substancji należące do rodzin i grup substancji wymienionych poniżej, i które mają szkodliwy wpływ na środowisko wodne, ograniczony do pewnego obszaru i zależny od właściwości i położenia wody, do której substancje są odprowadzane.

Rodziny i grupy substancji wymienione w tiret drugim:

1. Następujące metaloidy i metale oraz ich związki:

1. Cynk	6. Selen	11. Cyna	16. Wanad
2. Miedź	7. Arsen	12. Bar	17. Kobalt
3. Nikiel	8. Antymon	13. Beryl	18. Tal
4. Chrom	9. Molibden	14. Bor	19. Tellur
5. Ołów	10. Tytan	15. Uran	20. Srebro
2. Biocydy
i ich pochodne niewystępujące w wykazie I.

⁽¹⁾ Jeśli pewne substancje w wykazie II są rakotwórcze, są one włączone do kategorii 4 tego wykazu.

3. Substancje, które mają szkodliwy wpływ na smak i/lub zapach produktów przeznaczonych do spożycia przez ludzi, a pochodzących ze środowiska wodnego,

oraz związki, które powodują powstanie takich substancji w wodzie.
4. Toksyczne lub trwałe związki organiczne krzemu oraz substancje, które powodują powstanie tych związków w wodzie, wyłączając związki biologicznie nieszkodliwe oraz związki szybko przetwarzane w wodzie na substancje nieszkodliwe.
5. Związki nieorganiczne fosforu oraz fosfor w stanie wolnym.
6. Nietrwale oleje mineralne i węglowodory ropopochodne.
7. Cyjanki,

fluorki.
8. Substancje wywierające szkodliwy wpływ na bilans tlenowy, w szczególności:

Amoniak,

azotyny.

Oświadczenie w sprawie art. 7

W odniesieniu do zrzutu ścieków do otwartego morza przy użyciu rurowciągów państwa członkowskie zobowiązują się ustanowić wymagania, które nie są mniej rygorystyczne niż nałożone przez niniejszą dyrektywę.

ZAŁĄCZNIK II

CZĘŚĆ A

UCHYLONA DYREKTYWA I JEJ KOLEJNE ZMIANY

(o których mowa w art. 13)

Dyrektywa Rady 76/464/EWG (Dz.U. L 129 z 18.5.1976, str. 23)

Dyrektywa Rady 91/692/EWG (Dz.U. L 377 z 31.12.1991, str. 48)

Dyrektywa 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady
(Dz.U. L 327 z 22.12.2000, str. 1)

wyłącznie załącznik I, lit. a)

wyłącznie w odniesieniu do odesłania w art.
22 ust. 2 tiret czwarte do art. 6 dyrektywy
76/464/EWG

CZĘŚĆ B

LISTA TERMINÓW TRANSPOZYCJI DO PRAWA KRAJOWEGO

(o których mowa w art. 13)

Dyrektywa	Termin transpozycji
76/464/EWG	—
91/692/EWG	1 stycznia 1993 r.
2000/60/WE	22 grudnia 2003 r.

ZAŁĄCZNIK III

TABELA KORELACJI

Dyrektywa 76/464/EWG	Niniejsza dyrektywa
Artykuł 1 ust. 1 słowa wprowadzające	Artykuł 1 słowa wprowadzające
Artykuł 1 ust. 1 tiret pierwsze	Artykuł 1 lit. a)
Artykuł 1 ust. 1 tiret drugie	Artykuł 1 lit. b)
Artykuł 1 ust. 1 tiret trzecie	Artykuł 1 lit. c)
Artykuł 1 ust. 1 tiret czwarte	—
Artykuł 1 ust. 2 słowa wprowadzające	Artykuł 2 słowa wprowadzające
Artykuł 1 ust. 2 lit. a) b) i c)	Artykuł 2 lit. a) b) i c)
Artykuł 1 ust. 2 lit. d) tiret pierwsze	Artykuł 2 lit. d) ppkt i)
Artykuł 1 ust. 2 lit. d) tiret drugie	Artykuł 2 lit. d) ppkt ii)
Artykuł 1 ust. 2 lit. d) tiret trzecie	Artykuł 2 lit. d) ppkt iii)
Artykuł 1 ust. 2 lit. e)	Artykuł 2 lit. e)
Artykuł 2	Artykuł 3
Artykuł 3 słowa wprowadzające	Artykuł 4 słowa wprowadzające
Artykuł 3 pkt 1	Artykuł 4 lit. a)
Artykuł 3 pkt 2	Artykuł 4 lit. b)
Artykuł 3 pkt 3	—
Artykuł 3 pkt 4	Artykuł 4 lit. c)
Artykuł 4	—
Artykuł 5	Artykuł 5
Artykuł 7	Artykuł 6
Artykuł 8	Artykuł 7
Artykuł 9	Artykuł 8
Artykuł 10	Artykuł 9
Artykuł 11	Artykuł 10
Artykuł 12	—
Artykuł 13	Artykuł 11
Artykuł 14	Artykuł 12
—	Artykuł 13
—	Artykuł 14
Artykuł 15	Artykuł 15
Załącznik	Załącznik I
—	Załącznik II
—	Załącznik III